

ἀπάνω εἰς τὸν ἀφέντην Νικολέτον μὲ τὰ ἄσπρα ἢ / τανε τῆς ἀρχόντισσάς του καθὼς
 αὐτὸς του τὸ ὁμολογᾷ ἐδῶ πρεζέντε / ἀκόμα τάζει τους καὶ ζῶα καματερά λιανὰ
 κεφάλια εἴκοσιν ἦτοι (νούμερο) 20 / κἀνοντάς του καὶ παστρικὴν καὶ καθαρὴν
 κοντετζιόνε ὅτιν στὰ ὅσαν τοῦ ἐτάζασιν ἄνωθεν οἱ γονέοιν του νὰ τᾶχην καὶ νὰ τὰ
 καρποτρώγην καὶ νὰ τὰ / γοντέρην ἕως ὅλη του τὴν ζωὴν καὶ ἀποσβώσιν ἀπὸ τὸν
 κόσμους τοῦ / τον νὰ πηγαίνου τὰ αὐτὰ πράματα εἰς τοῦ ἐγγονοῦν του τοῦ Νικο-
 λετά / κην ἡγου στοῦ υἱοῦν του τοῦ σινιὸρ Γερμανάκην τοῦ παιδίου ὅπου τῶχειν
 μαζίν / του καὶ ἀνεθρέφειτον ἄνωθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφειν κάτωθεν ὁ ἀφέντην /
 Νικολέτος καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες—

/ — — Νικολέτος Σουμαρίπας βεβαιώνω τᾶνωθε

/ — Κατερίνα Κορονέλα ἡ ἄνωθε στέργει καὶ βεβαιώνει καὶ ἐπαρακάλεσε ἐμένα τὸ
 Ἀντώνη Γά καὶ ἢ / γραψα διὰ λόγουν τῆς καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε.

/ Γιάκουμος Μπορότζη μάρτυρα

/ Γιοζεφὴς Κορονέλλος μάρτυρας —

— Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.—

48*

Τροποποίηση προικοσυμφώνου. Ἀγγρανάπανση.

φ. 32^Γ-v

/ [+Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου] Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ἐν μηνὶ Ἰουνίου 24—

/ Φ 29

/ + Προσκαλεσμένος κἀγὼ ὁ ὑπογράφοντα νοτάριος καὶ οἱ κάτωθεν ἀξιόπι-
 στοιν μάρτυρες / εἰς τὸ ἀρχοντικὸ τοῦ ἀφέντη Θεοφύλακτου Διασίτην λέγοντας ὁ
 αὐτὸς ἀφέντης Θεοφύ / λακτος καὶ ἡ ἀρχόντισσάν του κυρία Κατερίνα τὸ πὼς εἶχεν
 ταμένα καὶ πουργοδοτισμένα τῆς / θυγατρὸς τος κυρίας Σμαράγδας μετὰ τὸ θά-
 νατόν τος τὰ χωράφια στὴ Στελίδα λεγόμενα / τοῦ Γοργογύρην καθὼς διαλαβάνει
 τὸ ἀβαντάριο πού οἱ αὐτοῖν γονέοιν τῆς ἕκαμα ὑπὸ χειρός / μισερ Ἀντωνίου Μενδρι-
 νοῦ. Ἐτζί τὴν σήμερον θέλου μὲ καλήν τος γνώμη καὶ θέλησιν καὶ ρεφουδάρου /
 τὰ ἄνωθεν χωράφια τῆς θυγατέρας τος καὶ τοῦ γαμπροῦν τος ἀφέντην Μαρκάκην

* Ἡ πράξη αὕτη δημοσιεύτηκε ἀπὸ τὸν Ἰ. Βι σ β ί ζ η, Τινὰ περὶ τῶν προικῶων ἐγγρά-
 φων κατὰ τὴν Βενετοκρατίαν καὶ τὴν Τουρκοκρατίαν, εἰς Ἐπετηρὶς Κέντρου Ἑρεῦνης τῆς Ἱστο-
 ρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, 12 (1965), Ἀθήνα 1968, 82.

Φρανγγόπουλου νὰ / τᾶχουν καὶ νὰ τὰ καρποτρῶσιν μαζὶν εἰς τὴ μέσσην μὲ τοὺς ἴδιους ἄνωθεν γονέους καὶ μετὰ τὸν θάνα / τὸν τος νὰ εἶναι μονιτάρου τῆς θυγατρὸς τος κυρίας Σμαράγδας σὰν μπράγματα ἐδικὰ της καὶ πουρ / κὶν της. "Ετζι λοιπὸ καὶ ἡ αὐτὴν κερά Σμαράγδα διὰ ἀνταμοιβὴ καὶ ἀντὶ χάριτος βάνει τὸ ἀ/μπέλιν στ' Ἀγγλίντια ποὺ τῆς εἶχαν πουρκοδοτισμένον ἀπὸ τὴν ὥραν ποὺ τὴν ἐπάντρεψαν νὰ τὸ / τρῶσιν καὶ αὐτὸ μαζὶ στὴ μέσσην ἕως φόρου ζωῆς τος καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἄνωθεν γονέων / νᾶναι πάλι μονιτάρου τῆς θυγατρὸς τος κυρίας Σμαράγδας τόσον τὸ ἀμπέλι ὡσὰν καὶ τὰ ἄ / νωθεν χωράφια σὰν ἀκόμη καὶ τὰ σπίτια γονικὰ ἀφέντη Θεοφύλακτου μὲ κοντετζιόνε ὅτιν ὄντα σπέρνεται ὁ τόπος νὰ σπέρνουνται καὶ τὰ ἄνωθεν χωράφια εἰ δὲ ὁ τόπος εἰ δὲ ὁ τόπος / δὲν ἤθελε σπέρνεται καὶ ἤθελε ἔχειν ζωὰ μέσαν καὶ ἐθέλασιν νὰ σπέρνου τὰ ἄνωθεν χωράφια / νὰ εἶναι κρατημέ- νοιν νὰ τὰ φράζουν νὰ εἶναι περιβολιασμένα καὶ τραφοκοπημένα κατὰ τὴν τά / ξιν τῶν μπεριβολιῶ ποὺ εἶναι καὶ εἰσὲ ἄλλους τόπους καὶ σὲ περ σόρτε καὶ ἤθελε γενεῖ σκότωμα μέσαν / εἰς τὰ αὐτὰ χωράφια νὰ εἶναι τὸ ἔμισόν τοῦ ἀφεντότοπου τῆς Στελίδας καὶ τὸ ἄλλο ἔμισόν τῶν νοι / κοκυρῶν τῶν ἄνωθεν χωραφιῶ καὶ νὰ ἔχην ἐξουσία ὁ γαμπρὸς τος ἀφέντη Μαρκάκης Φραν / γγόπουλος νὰ βάνην καὶ νὰ βγά- νην κουντουβερνάρους σὲ ὅλα τὰ ἄνωθεν πράματα κατὰ τὴν / ντάξιν καὶ οἱ αὐτοὶν κουντουβερνάρειν νὰ γνωρίζουν καὶ τοὺς ἄνωθεν γονέους διὰ κουντουβερνάρους /. Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν νιτράδα τῶν ἄνωθεν χωραφιῶ νὰ βγαίνη ἀπὸ τὴν μέσσην τὸ πέ- πτον νὰ τὸ παίρ / νη ἀφέντης ὁ Θεοφύλακτος διὰ πινομὴ τοῦ κεσιμιοῦ ὅπου δίνει διὰ τὴ Στελίδα τὸ ὅποῖο / πέπτον τῆς ἄνωθεν νιτράδας τῶν χωραφιῶ τὴν ἀφίνειν ὁ αὐτὸς ἀφέντης Θεοφύλακτος / τῆς ἀρχόντισσάς του τῆς κυρίας Κατερίνας νὰ τὴν ἔχην τῆς ἐξουσίας της νὰ τὴ δώνη ὅπου / θέλει / ἡγου νὰ μὴ πη / γαίνη εἰς ἄλλο / πρόσωπο τὸ / πέπτον μό / νο εἰς ἐκεῖνο / λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν εἰς τὸ ἀβαντάριο / ὅπου ἐκάμασιν ὁ ἀφέντη Θεοφύλακτος καὶ ἡ ἀρχόντισσάν του ἡ κερά Κατερίνα τῆς θυγατρὸς τος τῆς κερά Σμαράγδας ἐγράφασιν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀβανταρίου ρεσαλβάροντας τὲς κοντετζιόνες ὅπου ἐθέλασιν τῆς κάμου / εἰς τὸ προικοχάρτιν της ὅθεν μὴν κἀνοντάς της ἄλλο προικοχάρτιν τῆς κἀνου τώριν εἰς τοῦτον τὸ ἱστρουμέντο τὴν κἀτωθεν κοντετζιόν καὶ λέσιν ἔτζιν ὅτιν ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ καὶ τὸ παιδὶ ὅπου ἔχουν / τὴν σήμερον καμωμένον μὲ τὸν γαμπρόν τος τὸν ἀφέντη Μαρκάκην ἃ ζήνησιν ἢ καὶ κάμου καὶ ἄλλα / τὰ ὅσαν τὸς ἐδώκασιν νὰ τὰ δώσουν τῶν αὐτῶν παιδιῶ εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ καὶ μείνη ἄκληρη / νὰ μὴν ἔχην ἐξουσία μήτε νὰ πουλήσῃ μήτεν νὰ χαρίσῃ μήτεν διὰ τὴ ψυχὴν της νὰ κάμην μήτε ἄ / λλέως νὰ τὰ πράξῃ μόνον δέκα ρεάλια νὰ δώνην διὰ τὴ ψυχὴν της εἰδὲ τὸ ἀποδέλοιπο πρᾶ / μα ὅ,τιν καὶ ἂν τῆς ἐδώκασιν νὰ στρέφεται εἰς τὲς ἄλλες της ἀδελφές ἢ ἃ δὲν εἶναι ἀπὸ [τὶς ἃ] / δελφές της νὰ πηγαίνου εἰς τοὺς πλέα πρό-

ξιμους ἐδικούς καντά τήν μπαλαιά συνήθ[εια] /. Εἰς ὅλον τόν παρόν γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν μὴ ἔχοντας πλέα / νὰ γυρεύσῃν εἰς περ τοῦ ἄλλου τος κανένα ζήτημα ἢ κανένα ἄλλο δικαίωμα ἀλλὰ νὰ μένου εἰρηνι/-κοῖν καὶ ἀσκανδάλιστοιν καὶ ἀνεζήτηντοιν εἰς περ τοῦ ἄλλου τος ἀλλὰ νὰ γίνεται ὡς γράφομε στὸν / παρόν, "Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν καὶ βεβαίωσιν εἰς τοῦ παρόντος ἱστρουμένου ἀπογρά / φου οἱ μερίδες καὶ ἀξιόπιστοιν μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

/ —Θεόφιλος Διασίτης στέργω τὰ ἄνωθε—

/ —Κάγὼ Κατερίνα Φραγγοπούλα στέργω καὶ βεβαιώνω τὸ παρόν ἔγραψα ἐγὼ / Γρηγόριος ἱερομόναχος Βαβουλὰς διὰ λόγουν της—

/ —Μάρκος Φραγγόπουλος στέργω τὰ ἄνωθεν—

/ —Κάγὼ Σμαράγδα Διασητοπούλα στέργω καὶ βεβαιώνω τὸ παρόν ἔγραψα ἐγὼ / Γεώργης Ταγαρης διὰ λόγου της—

/ —Δημήτριος Κόκκος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε—

/ —Ἀντώνης Γρίσπος μάρτυρας ὡς σᾶνωθε—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

49

Δωρεὰ ὑπὸ ὄρον

φ. 32^v, 33^r

/ Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 2/ τὴν σήμερον ἡ κερά Μπαμπα / κιὰ θυγάτηρ ποτὲ καρακύρην Γεωργίου Κεντὲ θεληματικῶς της καὶ μεῖ ἴδιαν της βουλή καὶ θέλη / σιν λέγειν πῶς τὸ ἴδιο σπίτιν ὅπου τῆς εὑρίσκεται καὶ ἔχειν ἀπὲ γονικόν της ποὺ κάθεται τὴν σή / μερον τὸ εὑρισκόμενον εἰς τὸ Νέο Χωρίο στὸ μέρος τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς τὸ σύνμπλιο τοῦ / σπιτιοῦ τῆς κερά Σταμάτας τῆς θυγατέρας τῆς Λιανῆς τοῦ ποτὲ Θωμᾶ Καντζιμπᾶ καὶ σύνμπλια τοῦ / μαστρὸ Σταμάτην Γεώργην Παριανοῦ καὶ τοῦ ἀργαστηρίου τοῦ ποτὲ μαστρὸ Μπερνάρδου Γάτου / τὸ ὁποῖο σπίτιν καθὼς εὑρίσκεται μετὰ τὴν αὐλήν του καὶ μετὰ πᾶσαν του σπάτζιο καὶ δικαίωμα / τὸ ἀφήνειν τῆς ἄνωθεν κερά Σταμάτας διὰ πολλὰς χάρες καὶ καλωσύνες ὅπου τῆς γνωρίζειν καὶ διὰ / τὴ ψυχὴν της μετὰ κοντετζιὸν ὅτιν νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἔγνωιαν της νὰ τὴν ἐθεωρῇ καὶ νὰ τὴν ἀπο / βλέπῃ καὶ νὰ ἔχῃ τὴν ἔγνωιαν της σὲ ὅλα τὰ χρειάζόμενά της ἕως ποτὲ ζεῖν καὶ ἀποσβιώ-